

TUD *Schrift*

92

JUNI 2004

Historische Vereniging Vlaardingen

Plantage boekhandel Den Draak

Den Draak, zelf ook deel van de
rijke Vlaardingse geschiedenis!

Veerplein 33-35 - 3131 CX Vlaardingen - tel. 010 4358822 - fax 010 4349574 - e-mail: info@plantagedendraak.nl - www.plantagedendraak.nl

MARAGCO B.V.

Western

aircharters holland b.v.

BRITISH AIRWAYS
WORLD CARGO

PERISHABLES CALL CENTRE
BENELUX

Maragco B.V. Rotterdam - Airport
Postbus 39 - P.O. Box 39
3130 AA Vlaardingen
Tel : (010) 437 16 38
Fax: (010) 462 60 51

Stout Grafische Dienstverlening

A. Hoogvlietstraat 6

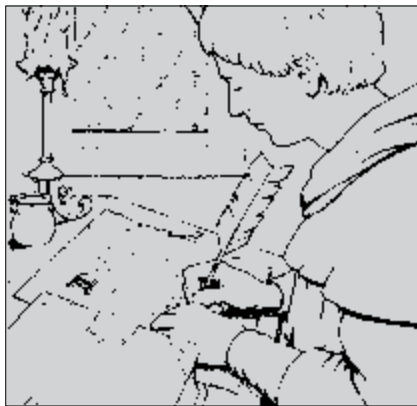
3134 CC Vlaardingen

tel. 010-2480603

fax 010-4344878

email: info@stout.nu

www.stout.nu

Voor kopieën (ook in KLEUR)

moet je
naast
de molen zijn!

maandag t/m vrijdag
van 09.15 - 17.30 uur

DRUKKERIJ/COPYSHOP

A. OUWENDIJK

naast de molen

Kortedijk 16a-b

3134 HB Vlaardingen

Vlascom CV

Vlaardingse Assurantie Combinatie cv

Spoorstraat 2

NL - 3134 TA Vlaardingen

Website: www.vlascom.nl

e-mail: info@vlascom.nl

Tel +31(0) 10 248 04 85

Fax +31(0) 10 234 45 00

Advies op het gebied van:

Schadeverzekeringen

Watersportverzekeringen

Levensverzekeringen, Pensioenen

Financiële planning

Schadebegeleiding

Financiering, scheepshypotheke

Vermogensbeheer

De Historische Vereniging Vlaardingen heeft tot doel het bevorderen van:

- de belangstelling voor en de kennis van de stad Vlaardingen en haar bewoners;
- het behoud en het herstel van gebouwen en stedenbouwkundige structuren en landschappen;
- het behoud en het verzamelen van die gegevens die van belang zijn voor de geschiedenis van de stad.

De contributie bedraagt € 16,50 per jaar, voor jongeren t/m 25 jaar € 12,00 te voldoen per accept-girokaart. Het bankrekeningnummer van de vereniging is 39.56.57.016, het postgironummer is 750978. Leden krijgen jaarlijks het Historisch Jaarboek en 4 x per jaar het verenigingsblad Tijd-Schrift.

Het bestuur is als volgt samengesteld:

W.C. den Breems, voorzitter

C.J. Hart, secretaris

A.W.J. Andriessen, penningmeester

J. van Elk

E.A. Lohmann

A. Ouwendijk

E. van Rongen

Adres secretariaat/ledenadministratie:

Prins Bernhardlaan 12

3135 JB Vlaardingen

Telefoon (010) 434 7063

Adres ledenactiviteiten:

Kortedijk 16a/b

3134 HB Vlaardingen

Telefoon (010) 435 3322 (kantoor)

(010) 434 2474 (thuis)

Adres losse verkoop publicaties:

Arnold Hoogvlietstraat 69

3134 CD Vlaardingen

Telefoon (010) 434 6864

Redactie Tijd-Schrift:

E. van Rongen, eindredacteur

K. Bloem

C.M. van den Boogert

A. Maarleveld

B. Ruigrok

Redactie-adres:

Paul Henri Spaakring 22

3137 DJ Vlaardingen

Telefoon (010) 474 9416

Bijdragen aan de inhoud van Tijd-Schrift zijn van harte welkom. In verband met de geautomatiseerde verwerking van de teksten ontvangt de redactie deze graag op 3,5" diskette of per e-mail: info@histervlaardingen.nl t.a.v. de redactie.

ISSN 1380-2992 © Historische Vereniging Vlaardingen

Niets van deze uitgave mag worden vernieuwvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Internet: www.histervlaardingen.nl

E-mail: info@histervlaardingen.nl

Productie: Stout Grafische Dienstverlening

De Groeneweg in de jaren zestig
van de vorige eeuw.

(Foto: Stadsarchief Vlaardingen)

Redactioneel	3
In Memoriam Matthijs A. Struijs	4
55 jaar wonen aan de Groeneweg	
M.A. Struijs	6
Reacties op 'Slapeloos' in Tijd-Schrift 91	12
Museumnieuws	21
Ledenactiviteiten	23
Mededeling bestuur	25

LIEVREDOOR

Antiquariaat en boekhandel

In- en verkoop
van oude, curieuze,
verzamelwaardige
en antiquarische
boeken

Hoogstraat 53 - 3131 BL Vlaardingen
Telefoon (010) 434 71 52
Telefax (010) 435 11 22

Openingstijden: dinsdag t/m zaterdag
van 12.00 tot 17.00 uur

ECHTE VLAARDINGERS
KOPEN HUN TAPIJT BIJ:

Hofman
stofferij

Kuiperstraat 39b
3131 CH Vlaardingen
Tel/fax: 010-4351073

**EEN UITERST BETROUWBAAR EN
VAKKUNDIG ADRES**

TAPIJT - GORDIJNEN - VINYL
ZONWERING - BEHANG

Dijkshoorn Euromovers
Trawlerweg 8
3133 KS Vlaardingen
P.O. box 74
3130 AB Vlaardingen
telefoon: --/31-(0)10-248 05 22
fax: --/31-(0)10-248 05 23
email: info@dijkshoorn.nl
www.dijkshoorn.nl

heto
schoonmaakbedrijf b.v.

J.H. van 't Wout

Kon. Wilhelminahaven NZ 1
3134 KE Vlaardingen
Tel.: (010) 435 51 66, fax: (010) 435 04 76

Voor het repareren van boeken
en het inbinden van
tijdschriften

Marieke Velthuisen
Dalkruid 47
3137 WK Vlaardingen
Tel: 010 - 4746167
E-mail: g.velthuisen@hccnet.nl

De Witte
GARANTJEMAKELAARS

medio 2004 Korte Hoogstraat 4a
te Vlaardingen

Schiedamseweg 26
3134 BL Vlaardingen
Tel. 010 - 434 38 44

NVM

Matthijs Struijs

Op 1 mei 2004 overleed Matthijs Struijs. Een bijzondere man. Opgeleid in het drukkersvak heeft hij later van zijn hobby zijn beroep gemaakt en kwam hij in het archiefwezen terecht. Op het Stadsarchief Vlaardingen, waar hij langer gewerkt heeft dan de meeste archivariissen, werd hij eigenlijk de belangrijkste vraagbaak en het wandelend geheugen van de Vlaardingse geschiedenis. En als hij het antwoord op een vraag niet direct wist, ging hij net zo lang (en dat was meestal niet zo lang) op zoek tot hij vond wat hij zocht. Als een van zijn opvolgers als eindredacteur van Tijd-Schrift heb ik vele malen dankbaar gebruik gemaakt van zijn encyclopedische kennis. Als ik zocht naar foto's en hem het onderwerp doorgaf wist hij feilloos de juiste illustraties te vinden.

Zoals gezegd is hij ook redacteur van Tijd-Schrift geweest. In ieder geval vanaf TS nummer 23 van januari 1980 tot en met nummer 37 van najaar 1987 is Thijs niet alleen redacteur geweest, maar heeft hij ook eigenhandig alle teksten voor het blad uitgetypt. Daarbij is nummer 36, de Timmerwinkel van Piet Borsboom, het dikste TS ooit verschenen, meer een boek eigenlijk. Toen de nieuwe redactie koud één nummer had uitgebracht, greep zij alweer terug op Matthijs, want hij had nóg een speciaal nummer liggen, en dat werd nummer 39 over Vlaardingse luidklokken en uurwerken. Ook weer een heel boekwerk van zo'n 200 A5-pagina's. En ook daarna stond hij de redactie altijd met raad en daad terzijde en was hij een constante bron van uitstekende en prettig leesbare artikelen.

Maar zijn activiteiten voor de HVV beperkten zich niet alleen tot Tijd-Schrift. Hij heeft ook vele jaren deel uitgemaakt van het bestuur en van diverse commissie. Onze voorzitter, Wout den Breems, schrijft daarover in zijn In Memoriam.

Als eerbetoon aan Matthijs Struijs, voor alles wat hij voor de HVV heeft gedaan en betekend, is dit Tijd-Schrift aan hem opgedragen. En dan is het ook passend om een van de laatste artikelen die we van zijn hand mochten ontvangen, hierin te publiceren. Een persoonlijk relaas over het huis aan de Groeneweg waar hij de laatste 55 jaar van zijn leven heeft doorgebracht. We zullen hem missen.

Eric van Rongen
Eindredacteur

In Memoriam Matthijs A. Struijs

Op 1 mei 2004 is Matthijs Struijs, een van onze leden van het eerste uur, overleden. Matthijs heeft als bestuurslid, als lid van de commissie 'Adoptie Vissersmonument', als eindredacteur van Tijd-Schrift en als schrijver van talloze artikelen over de geschiedenis van Vlaardingen een buitengewoon belangrijke bijdrage geleverd aan de groei van de HVV en aan de geschiedschrijving van Vlaardingen.

Ondanks dat we op de hoogte waren van de ernstige ziekte van Matthijs, was het een grote schok toen we het bericht kregen dat hij was overleden. De ernstige ziekte die hem al geruime tijd teisterde maakte toch nog onverwachts een einde aan het leven van deze strijdbare en bijzondere Vlaardingse persoonlijkheid.

Strijdbaar, omdat hij slecht tegen onrecht kon en dan mopperde hij wat af.

Strijdbaar was hij ook als het ging om de verplaatsing van het Vissersmonument. Matthijs was een van de initiatiefnemers voor de adoptie van het monument door de HVV en heeft in 1989 veel werk verzet om dit gerealiseerd te krijgen. Begin dit jaar nog liet hij weten: "Het Vissersmonument moet verplaatst worden naar de Julianabrug, hoor!" Hopelijk gaat dat dan binnenkort ook echt gebeuren.

Ook was hij strijdbaar om iemand aan te zetten om toch maar eens goed onderzoek te doen als men iets wilde schrijven en dan op het Stadsarchief bij Matthijs aanklopte. Meestal kwam het er op neer dan hij je dan toch weer allerlei informatie aandroeg. Misschien werd daar wel eens te veel gebruik van gemaakt, maar Matthijs deed het zo graag.

Bijzonder was hij, omdat hij je dan niet zomaar wat toespeelde, maar juist heel gedetailleerde informatie gaf, met bronnen waar je dan zelf weer verder mee aan de slag kon. Details, ja daar had hij ook een goed gevoel voor. Toen Matthijs vorig jaar juli voor de zoveelste maal in het ziekenhuis lag en ik hem met mijn vrouw bezocht, vroeg hij of we voor een aantal cadeaubonnen en eenzelfde aantal boekjes van de 'Bleek van de Wit' konden zorgen. Hij wilde die uit dankbaarheid aan de artsen en het verplegend personeel geven. "Die bonnen begrijp ik, Matthijs, maar waarom ook het boekje van wasserij De Hoop?", vroeg ik hem. Toen bleek: hij had de zusters er op attent gemaakt dat het beddengoed wat zij dagelijks in handen hadden bij de firma Lips (voorheen De Hoop) werden gewassen, gezien het merkje wat daar op gestikt was. "Ik heb over die wasserij een boekje geschreven

*Matthijs Struijs, in september 1989, vóór de adoptie-overdracht onkruid wiedend tussen de stenen van het Vissersmonument.
(Foto: collectie W.C. den Breems)*

en dat zal ik voor jullie mee laten brengen." Natuurlijk hebben we dat voor hem verzorgd, want dat was toch wel het minste wat je voor hem kon doen.

Wat Matthijs voor de Historische Vereniging Vlaardingen heeft betekend is niet in een paar zinnen te beschrijven. Ik mag wel vaststellen, dat Matthijs mede door zijn vele publicaties een grote bijdrage heeft geleverd aan het succes van de Historische Vereniging.

Een bijzonder Vlaardingen-kenner is van ons heen gegaan.

Wout den Breems, voorzitter HVV

55 jaar wonen aan de Groeneweg

Matthijs A. Struijs

Op 3 mei 2002 hadden mijn zus en ik het genoeg om in Vondelstraat 63b de zgn. 'Museumwoning' te mogen openen. Deze woning was door Waterweg Wonen ingericht ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Woningwet.

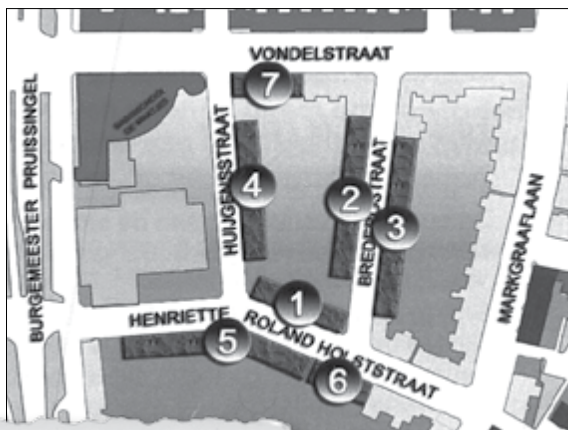
Het was géén toeval dat juist mijn zus en ik die woning mochten openen: wij woonden toen al 52 jaar aan de Groeneweg, van de nieuwbouw daarvan af. Inmiddels dus al weer bijna 55 jaar.

Omdat het grootste deel van de wijk vanaf april 2004 zal worden gesloopt (de Groeneweg gelukkig niet!) leek dat een goede aanleiding om juist nu de toespraak te publiceren die ik in 2001 hield ter gelegenheid van de opening van de 'Museumwoning'. Daarin wordt beschreven hoe wij van Koningstraat 1 verhuisden naar Groeneweg 22.

Op een voorjaarsdag in 1949 wandelden mijn ouders over de Groeneweg, waar 'Patrimonium' bezig was met de bouw van een rijtje eengezinswoningen, naast de al

Het te slopen gebied in kaart...

(Bron: Waterweg Wonen, Projectnieuws nr 2, maart 2004)

...en op foto, gezien vanaf de oude Billitonflat. De Pniëlkerk ontbreekt nog (de foto is dus van vóór 1957). Rechts de Groeneweg en een deel van de Burgemeester Pruissingel die behouden zullen blijven. (Foto: collectie M.A. Struijs)

aanwezige woningen uit de twintiger jaren. Die nieuwe woningen werden gebouwd op het terrein van de voormalige tuinderswoning van de familie Broek, die een enkel jaar eerder door de gemeente Vlaardingen in het kader van de stadsuitbreiding was aangekocht.

Mijn moeder zag wel wat in die nieuwe huizen, waarop besloten werd te proberen daar een huis te krijgen. Veel hoop was er niet op, want de woningnood was toen nog zó hoog dat mensen met grote huizen door de gemeente werden gedwongen inwoning te nemen. Nu waren de woningen aan de Groeneweg bestemd voor redelijk grote gezinnen, terwijl twee huizen zelfs voor éxtra grote gezinnen waren bestemd. Ons huis was feitelijk een zeskamerwoning, want de voorkamer van het huis werd mede als slaapkamer gerekend, want daarvoor was extra subsidie verleend. Een jong getrouwd stel zou er dus nooit voor in aanmerking komen, dus dat maakte de kans iets groter.

Het huis Koningstraat 1 waar we vandaag kwamen. Hier al met vergroot onderraam. (Foto: collectie M.A. Struijs)

Nadat mijn vader zich had aangemeld voor een huis aan de Groeneweg kregen we bezoek van een inspecteur van het bureau huisvesting, want de gemeente wees de woningen toe.

Dat was een hoogst nuttig bezoek, want die functionaris ontdekte iets wat beslist niet kon. Ons geboortehuis, Koningstraat 1, was eigenlijk te klein voor een gezin van zeven personen. Het bestond uit een voorkamer, zoals gebruikelijk de zelden gebruikte 'mooie kamer', een kleine achterkamer en een uitgebouwde keuken met W.C. De achterkamer had slechts één raam en keek vanonder een verdonkerend afdak uit op een klein plaatsje, begrensd door heiningen.

De bovenverdieping bestond uit een vliering boven de achterkamer, en een zolder boven de vóórkamer. Er was slechts één kast en een door een gordijn afgesloten hoek, waar onze kleding hing. Op dat zoldertje sliepen wij met ons vijven. Onze

ouders sliepen in de bedstede beneden, tussen de vóór- en achterkamer, waarin wij dan ook alle vijf zijn geboren.

Naast de dakkapel was er op de zolder ook een bedstee. Het was op die zolder dat de inspecteur zijn voor ons veelbetekende ontdekking deed: er sliepen daar vier jongens én een meisje in één ruimte! Bovendien sliep ik met mijn zus in de zolderbedstede. Als negenjarige, wel te verstaan. Om die reden hadden wij erg snel toestemming om aan de Groeneweg een huis te huren.

Mijn ouders kregen zelfs de kans om uit het rijtje de woning uit te zoeken die ze graag wilden hebben. Met twee van mijn broers ging mijn vader dezelfde avond nog kijken en ze wisten al snel wélk huis het moest worden, namelijk nummer 22, want dat huis stond aan

de achterzijde op de grootste afstand van de woningen aan de Henriëtte Roland Holststraat en bovendien hadden we de voor ons bestemde schuurhelft voor de kúken staan en niet voor het woonkamerraam, wat dus een mooier gezicht op de 50 m² tuin opleverde.

Het kantoor van Patrimonium was toen nog tot 's avonds half acht geopend en eenmaal de keus gemaakt zijnde is mijn vader toen direct bij P.W. gaan zeggen dat hij nummer 22 wilde hebben, wat hem werd toegezegd. Iemand anders ging pas de volgende dag zeggen dat hij nummer 22 wilde hebben, maar dat was dus, tot zijn ongenoegen, te laat. Maar we hebben een goede buurman aan hem gehad, al verdacht hij toen mijn vader van omkoping met een pakje shag!

Op de avond van de 53e verjaardag van mijn vader, op 3 augustus 1949, terwijl het huis overvol zat met visite, werd de sleutel van Groeneweg 22 afgegeven. We konden er in.

Toen brak een drukke tijd aan, want er moest wel het één en ander gebeuren, ook financieel, want er moest wel het nodige worden aangekocht. Zoals ledikanten en bedden bijvoorbeeld, want de beide bedsteden konden we niet meenemen. Er kwamen zogenaamde 'Engelse ledikanten' met toebehoren.

Een andere grote uitgave was de verlichting in het nieuwe huis. We konden geen enkele lamp meenemen want in de Koningstraat was toen géén elektriciteit. We hadden dus alleen gaslampen. Van de lampen die toen zijn gekocht zijn er nog twee in functie.

*Mijn vader met
buurjongen Wim van
der Kooy, net nadat
we Groeneweg 22
hadden betrokken.
De huurreglementen
bepaalden dat er op
zondag geen wasgoed
buiten mocht hangen.
Dit kiekje zal dus wel
op een maandag
gemaakt zijn! (Foto:
collectie M.A. Struijs)*

De vloerbedekking bleef zeil met een vloerkleed. Dat vloerkleed vereiste een klopstok in de tuin, want een stofzuiger kwam pas later. Het zeil werd op de knieën gewreven.

Op 12 augustus 1949 verhuisden we. Toen we met de verhuizers koffie dronken waren er krakelingen van Verboom van het Weeshuisplein. Ik weet niet of dat gebruikelijk was, maar moeder stond erop dat die er waren.

Met een enkele dag stond alles op zijn plek en begon ons leven aan de Groeneweg. Voortaan sliep ik samen met mijn oudste broer. De twee andere jongens met elkaar, terwijl mijn zus een eigen kamertje had. Want daar was het eigenlijk allemaal om begonnen. Behalve de ouderslaapkamer waren en zijn de andere kamers klein: 2x3 meter, terwijl er van één nog het trapgat af moet. De kamers beneden zijn, zeker gezien de tegenwoordige verhoudingen, wat aan de smalle kant. Maar in 1949 gingen wij wonen in wat in onze ogen een paleisje was. Mijn moeder waande zich de eerste tijd op vakantie: keek ze vanaf haar vaste plek naar rechts dan zag ze de straat en keek ze naar links dan zag ze de tuin en een groot stuk lucht. En dat was heel wat anders dan de heining in ons oude huis. Het is ironisch dat we eindigen zoals we begonnen: als de nieuwbouw achter ons huis klaar is zitten we weer achter een schutting met poort!

De Groeneweg was in die tijd nog een redelijk druk straatje, totdat enkele jaren later opeens de oprit naar de Maassluisdijk werd aangelegd, die onze 'weg', die, via de huidige Soendalaan, doorliep tot aan de Karel de Grotelaan in de Westwijk, reduceerde tot een gewone stadsstraat. Maar het is nog steeds de Groenewég.

Dat de straat toen nog redelijk veel verkeer kende kwam niet in het minst ook omdat er nog zoveel aan de deur bezorgd en gehaald werd. Ik heb het eens opgeteld, maar ik kom moeiteloos tot 21 mensen die óf dagelijks, maar in ieder geval wekelijks aan de deur kwamen: de bakker, de slager, de melkboer, de groenteboer, de aardappelenboer, de huurophaler, de zeepman, de schillenboer, de boterboer, de kruidenier, de kolenboer, de peterolieboer, de krantenjongen, de weekbladjongen en natuurlijk de postbode. In ons geval kwamen daar nog drie mannen bij, die de vakbondscontributie kwamen innen, de man van de begrafenis-verzekering, de koster van de kerk voor de vaste bijdrage en de ophaler van de bijdrage voor het onderhoud van onze opa.

Een luxe in het nieuwe huis was dat we een heuse badruimte kregen. Stelt u zich daarbij géén badkamer voor, want het was en is slechts een gangetje van welgemeten 95 centimeter breed, ingeklemd tussen de twee achter-slaapkamers. Maar voor ons, die ons in het oude huis moesten behelpen met een grote teil in het voorportaal van de WC of als het erg koud was in de huiskamer bij de kachel, een hele verbetering. Alleen kwam er pas nadat we er al een tijdje woonde een geiser, dus hadden we boven géén warm water. We hebben ons met ons vijven suf gepeinsd hoe we ons toen hebben gewassen, maar niemand wist het meer. Voor de huishoudwas werden wel drie biertonnetjes warm water bij de waterstoker in de Weteringstraat gehaald, maar niet voor de lichamelijke reiniging. Maar toen de geiser kwam hadden we boven ook warm water. Overigens niet op de wastafel. De warmwaterkraan dáárop dateert nog slechts van enkele jaren geleden, evenals het licht in de WC dat ook toen pas werd aangelegd. 'Patrimonium' was niet van de vlugste!

U ziet: wij hebben nogal Spartaans geleefd in dat huis. En ook wat de kou betreft met nog steeds alleen een kachel in de woonkamer. Plannen voor de aanleg van een centrale verwarming zijn er wel geweest, maar die zijn nooit doorgegaan.

De slaapkamers hebben overigens géén dakkapellen, zodat we daar geen schuine daken hebben, wat op ons in 1949 ook als een luxe overkwam. Op de zolder over het gehele huis kun je alleen in het midden rechtop staan, terwijl de vloer uit de muurbalken bestaat, waaroverheen de elektriciteitsleidingen lopen. Bij de bouw is daar geen vloer overheen gelegd, want dat zou de kostprijs van de huizen, *f* 14.000,-, met driehonderd gulden verhoogd hebben. Dat maakte die overigens ook nog slecht bereikbare zolder wél levensgevaarlijk: één misstap en je viel door het zachtboardplafonnetje in een slaapkamer. Het was een geluk als er net een bed onder je stond!

De huishuur zou oorspronkelijk *f* 7,85 per week bedragen. Dat was eigenlijk een beetje te hoog, aangezien mijn vader maar *f* 45,- per week kreeg. Kreeg, zeg ik met nadruk, want hij verdiende eigenlijk meer. Maar bij reders moest je daar niet mee aankomen. Uiteindelijk werd de huur op *f* 7,45 per week vastgesteld, wat dus weer meeviel. Bovendien verdienden toen 4 van de 5 kinderen en dat gaf enige financiële ruimte. De verhuizing heeft alles bij elkaar zo'n *f* 1500,- gekost en dat geld was er gelukkig. Om te kunnen eten hebben de ouders van mijn moeder een keer voor een gulden de vlaggenstok verkocht, zodat mijn moeder van jongsaf armoede gewend was en daarnaar ook later zuinig, maar niet krenterig, leefde. Als er ergens echt geld voor nodig was, dan wás het er ook en werd het met enige trots uitgegeven. Alle hulde voor haar financieel en economisch inzicht!

Voor mij als jongen van net 10 jaar kwam er na de verhuizing een leuke tijd, want de hele familie, en dat waren er heel wat, en alle vrienden en kennissen van mijn ouders, en dat waren er ook heel wat, kwamen het wonder van ons nieuwe huis aanschouwen. Ik denk met veel plezier terug aan de rondleidingen door het huis, want alle kamers en alle nieuwe dingen moesten worden gezien. Wat ik er vooral van onthouden heb was dat iedereen mét ons écht blij was met ons nieuwe huis.

De Museumwoning was een huis dat sedert 1949 niet was gewijzigd. Maar in ons huis is, behalve regelmatige vernieuwing en verandering van de inrichting, óók nooit iets gewijzigd. De originele kamerindelingen en vooral ook de raamindelingen zijn nog zoals de architecten Ir. M.C.A. Meischke en J. Snijders het hebben bedacht en zoals die uitdrukkelijk bij het huis behoren.

De kenmerkende hardgroene Patrimoniumdeuren zijn helaas al lang verdwenen, maar dat hadden wij niet in de hand. Omdat nu enkele huizen zijn verkocht is de eenheid van onze rij nu al aangetast en dat zal in de toekomst nog wel erger worden, maar daar zullen we ons bij neer moeten leggen. Die verkoop verhindert overigens wel de sloop van ons rijtje!

Toen wij 25 jaar aan de Groeneweg woonden hebben mijn ouders alle bewoners van het eerste uur bij ons thuis op de koffie gevraagd. Dat werd een heel leuke avond waar heel wat herinneringen werden opgehaald.

Toen we er 50 jaar woonden, en de huisbaas niets van zich liet horen, hebben we het maar gedrieën met koffie en gebak gevierd ten huize van mevrouw Den Admirant, ook een bewoonster van het eerste uur van de Groeneweg. Met de heer Van der Struijs uit de Henr. Roland Holststraat waren we toen nog met zijn viereen als oorspronkelijke bewoners van ons blok.

We wonen nog steeds met plezier aan de Groeneweg. Ondanks steeds wisselende bezetting wat bewoners betreft, hebben we een gezellige straat, waar iedereen goed met elkaar omgaat. Zelfs bezoekers van elders, die nog nooit in de Groeneweg waren, merken dat en zeggen bij het binnenkomen: “Wat een leuk straatje is dit”.

Taxichauffeurs weten de Groeneweg vaak niet direct te vinden. Maar pas hadden we een heer die hem wel wist: met een brede glimlach zei hij: “dat is dat leuke straatje, waar met Koninginnedag zoveel (26!) vlaggen uithangen”!

En even later: “maar ik geloof dat het ook zonder die vlaggen goed wonen is aan de Groeneweg”. En daar had hij groot gelijk in!

Reacties op 'Slapeloos' in Tijd-Schrift 91

Het artikel van de heer M. Stolk heeft heel wat losgemaakt! Via diverse kanalen bereikten de redactie een vijftiental reacties. We geven hieronder de aanvullende informatie die onze leden ons toestuurd. Hartelijk dank daarvoor! Omdat veelal naar de nummers op het kaartje wordt verwezen, drukken we dat voor het gemak hierbij nogmaals af. Voor de foto's verwijzen we echter terug naar het vorige Tijd-Schrift...

De heer C.W. Verhulst (geboren op Westnieuwland 1a), gaf een uitgebreide en gedetailleerde aanvulling. Hier en daar zetten we door andere lezers gegeven informatie erbij.

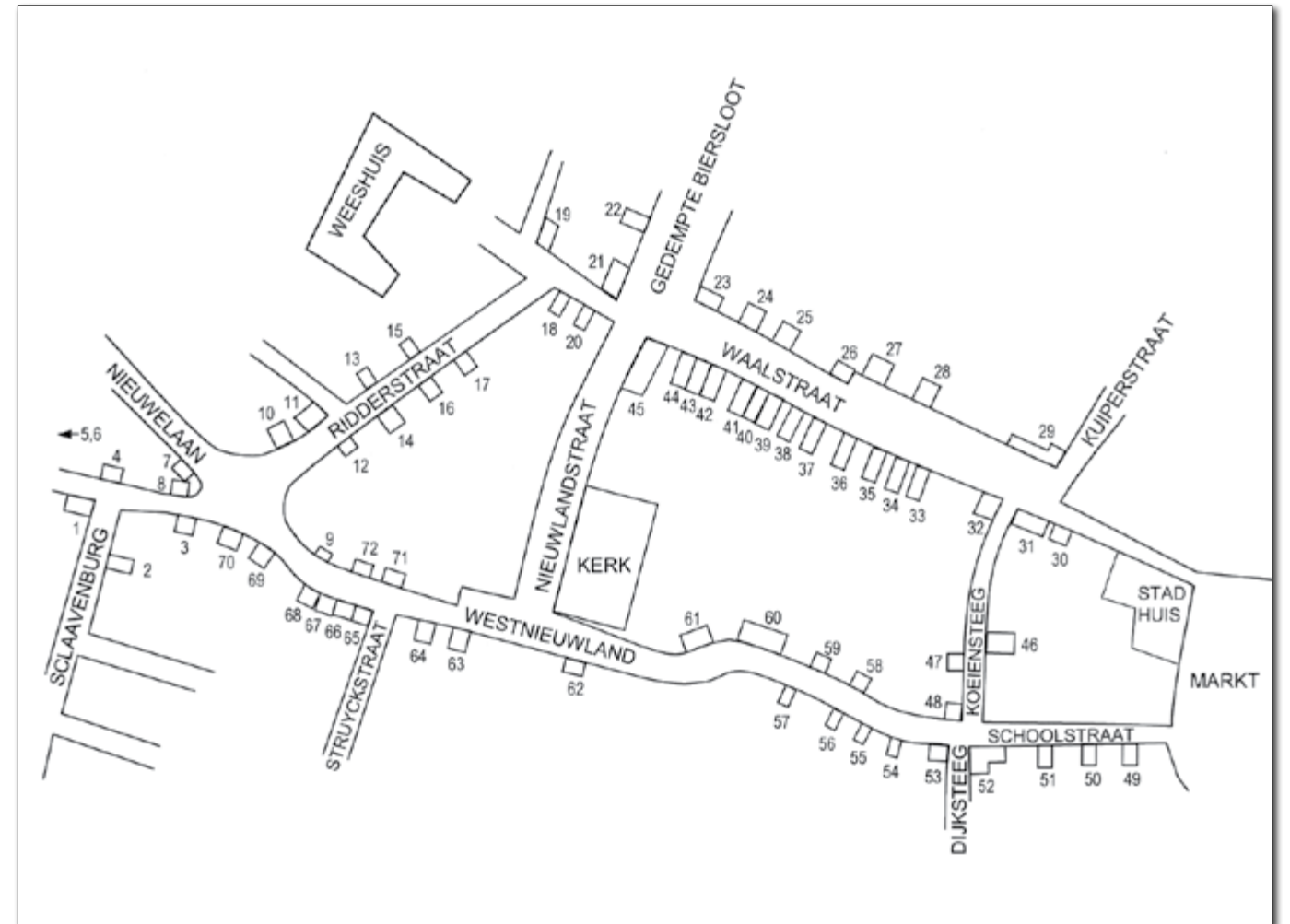
Nr 19: aan de overkant van deze doorgang naar de Bothastraat was de boerderij van Piet van Vliet.

Nr 26: Van Delft-elektriciteit; zie nr 52.

Nr 28: de juiste naam is Drogisterij A. van der Goot.

Loodgietersbedrijf Jaap Sas, links de wagenmakerij van Verhulst. Let ook op de bode: helemaal strak in het leer... (Foto: Stadsarchief Vlaardingen)

In de wel getekende maar niet genoemde Waalsteeg was aan de noordzijde de winkel 'Het Wapen van Dussen' met de verkoop van klompen en.... luchtbuksen. Daarnaast richting Waalstraat de smederij van de Gebr. van den Berg. Hier kwam later de elektriciteits- en lampenzaak van Den Hertog. [De heer A.J. van der Schaft meldt daarnaast: in de Waalsteeg (verbinding Markt naar Waalstraat) zat schuin tegenover nrs 30 en 31 aan de rechterzijde 'Het Wapen van Dussen' - een brabantse klompen- en schoenenhandel. De eigenaars waren twee gortdroge humoristen die o.m. adverteerden met de tekst: "In het Wapen van Dussen neemt men niemand er tussen". Daarnaast zat N. den Hartog met een winkel waar men vloerkleden, gordijnen enz. verkocht. Redactie: of was dit dezelfde als Den Hertog ?] Nr 32: deze zaak is in het begin van de jaren dertig hier nieuw gebouwd en was eerst gevestigd op 47.

Nr 50: de ijzerwareenzaak van Maarten Reijnhout. Voorheen was dit het café van Piet Brouwer.

Nr 51: moet zijn van Delft-schoenmakerij.
Nr 52: moet zijn Van Delft-tassen en koffers. Eens de woning van de familie Van Eijk. Daarna de winkel van Van Delft-elektriciteit voordat deze naar 26 verhuisde.
Nr 53: tot 1933 was op de begane grond de melkwinkel met woonhuis van Ham. In 1937 begon W.C. Verhulst zijn zaak in tweewielers tot zijn vertrek door stadssanering in 1955 naar het Van Schravendijkplein. De wagenmakerij was in de Dijksteeg; zie Tijd-Schrift nr 84.
Tussen 53 en 54 was oorspronkelijk de pastorie van de NH Kerk. Het pand werd later aangekocht door de Rijksgebouwendienst. Op de begane grond kwam een magazijn voor de Telefoondienst van de PTT. Op de bovenwoningen woonden twee rijksambtenaren (Telefoondienst en Belastingdienst).
Nr 54: de uitdragerij van Jan van Aperen; later naar nr 47. Daarna loodgietersbedrijf van Jaap Sas. Zijn vader Piet Sas begon het bedrijf naast nr 46.
Nr 55: de bakkerij van Freek de Wit. Daarna showroom van Jaap Sas. Ook eens de zaak in lampenkappen van Toon Post.

Tussen 48 en 58 was de melkwinkel met woning van Klinge en de handel in haring en zoutevis van Hoogerwerf & Van Leeuwen. Deze behuizing liep door tot panden in de Paterstraat (Koeiensteeg). [De heer K.D.J. Hoogerwerf schrijft: op het Westnieuwland was tussen huisnummers 59 en 60 recht tegenover kleermaker van Krimpen de zaak van mijn vader gevestigd: Hoogerwerf en van Leeuwen handel in haring zoutevisch en stokvis etc. etc. De heer Teijgeler meent dat Klinge zijn waren ook met een hondewagen rondbracht.]

Nr 59: de foto op blz. 20 van Tijd-Schrift 91 laat wel een slagerij zien, maar geposeerd wordt er door de familie Maarleveld. Later kwam daar slager Piet van Vliet. De heer Teijgeler is daar anderhalf jaar als knecht werkzaam geweest. Voor een loontje van 1 gulden per week moest hij op maandag en dinsdag van half acht tot halfacht werken, met een uur middagpauze, 's woensdags mocht hij vanwege catechisatie al om zes uur naar huis, maar dat werd dan weer gecompenseerd op donderdag en vrijdag, wanneer hij tot tien resp. negen uur moest blijven om worst te maken. En 's zaterdags werkte hij ook nog tot 12 uur. Een dagelijkse taak was het langsgaan van alle klanten om bestellingen op te nemen en later weer af te leveren. Dat gebeurde per fiets, en die

*De familie Maarleveld
dus en niet Piet van
Vliet...
(Foto: Stadsarchief
Vlaardingen)*

*Het bedrijfsterrein van
Hoogerwerf en Van
Leeuwen.
(Foto: Stadsarchief
Vlaardingen)*

vervoermiddelen moesten destijds voorzien zijn van een belastingplaatje. Nu had de slager 3 fietsen en maar 1 plaatje, dus dat moest steeds verwisseld worden. Eenmaal was hij dat vergeten en prompt werd hij aangehouden. Omdat er vlees in de mand zat mocht hij snel (zonder fiets) terug om het plaatje te halen, maar moest ook nog wel een bekeuring van een gulden betalen (een weekloon, dus!). De slager was niet blij met de bekeuring

Naast 60 was het woonhuis van de familie Kind. De vrouw van Kind had in het voorhuis een winkel in manufacturen.

Nr 61: de handel in lompen van Isaäk Ensel. De dochter heette m.i. Betje (Jaarboek HVV 1991, blz. 20). [De familie Ensel reageerde telefonisch: in TS staat Enzel ten onrechte met een z geschreven. En de dochter heette geen Maria maar Bep.] Zoon Andries ontkwam de gaskamer door zijn huwelijk met een vrouw die Nederlands Hervormd was. Tussen Ensel

*De Prins Bernhard- en
de Erasmusschool
zoals de meeste Vlaar-
dingers deze zich nog
wel herinneren.
(Foto: Stadsarchief
Vlaardingen)*

en Kind was een steeg met als eerste pand de kachelsmid Pauw (Beeldverhaal van Vlaardingen, deel 2, blz. 123).
Tegenover 61 was de ingang naar de Bewaarschool van Volksonderwijs en de Openbare School B. Na de Tweede Wereldoorlog werden hier twee scholen gebouwd n.l. de Erasmusschool voor g.l.o. en de Prins Bernhardschool voor v.g.l.o.
Nr 62: kruidenierswinkel van Vermeulen, daarvoor Arbman. [De heer H. van Ekelenburg schrijft: bij nr 62 staat 'kruidenier'. Dit was de kruideniers-annex waterstokerij van Jan Vermeulen. Hij was een broer van mijn grootmoeder van moederszijde. Hij runde met zijn vrouw Kee en dochter Martje deze zaak tot aan de afbraak van het Westnieuwland t.b.v. de prins Bernhardschool(?). Als kind zijn de kwam ik er vaak. De brand bij 'Het Beschuitje' herinner ik mij erg goed. Het hele Westnieuwland lag vol met waterslangen van de brandweer en weken later rook je nog de brandlucht. Martje heeft nog korte tijd op die plaats de zaak gerund tot zij, met de winkel, verhuisde naar een pand in de Emmastraat vlakbij de Callenburgstraat. Daar heeft zij tot aan haar pensionering een zelfde soort nering gerund. Als jongen bracht ik bijna elke maandagmorgen op een platte kruiwagen vaatjes met warmwater rond bij de bewoners in de buurt, voor de was. Achter de winkel stond in de grote schuur een grote waterketel die elke morgen om 4 uur moest worden opgestookt.][De heer S. Blenk schrijft: in het kruidenierspand op nr. 62 (tegenover de kerk) moet naar mijn beste weten Martje Vermeulen gewoond hebben. In de jaren '40 – '50 volgde ik catechisatielessen in de kerk bij Ds M. v.d. Ketterij die ons al wekenlang had beloofd ons op katjesdrop te tracteren. We hebben er lang op moeten wachten – maar ze smaakten heerlijk! Hij had ze betrokken van voornoemde mevr. Vermeulen, die dan ook bij hem ter kerke ging...]
Tussen 62 en 63 was kapper Van der Snoek gevestigd.

Eén van de Nieuwlandstegen. Let eens op de mooie lantaarn aan de gevel...
(Foto: Stadsarchief Vlaardingen)

Tot 1930 kwamen in het Westnieuwland acht stegen voor: de 1e tot en met de 8e Nieuwlandsteeg. Deze hadden een uiteenlopend aantal van twee tot twintig woninkjes. Uit de sloop van de 3e Nieuwlandsteeg ontstond de nog steeds bestaande Nieuwlandstraat. Enkele stegen hadden eigen namen: het Hofje van Bijl, het Hofje van Doudijns en het Hofje van Zonneveld. De op de tekening voorkomende Koeiensteeg heette officieel Paterstraat. Zie bijvoorbeeld Tijd-Schrift 25, dat geheel gewijd is aan de Schoolstraat. Tot zover de heer Verhulst.

De heer A.J. van der Schaft heeft ook een aantal aanvullingen en opmerkingen. In het Westnieuwland (tussen 48 en 58) was nog een kaas- en boterwinkeltje. Met als eigenaar ? die naam weet ik helaas niet meer. (Ik moest er altijd een pond 'beste boter' halen voor mijn moeder). Die boter werd in een vat met gepekeld water bewaard. In de Schoolstraat was tegenover 49 nog een Waterstokerij. De naam van die eigenaar weet ik ook niet meer.
Ridderstraat (nr 16): inderdaad hier woonde kachelsmid Pauw of Paauw. (Een dochter van hem (Ali) zat bij mij in de klas op de Dr A.Kuyperschooi aan de Boslaan). In de Waalstraat was ook nog een tabakswinkeltje - Wed. Van Leerdam, huisnummer 55. Voorafgaande aan nr 44 op de tekening ?
Nr 21: het (of 't) Hoogertje - eigenaar Poldervaart. Tussen nrs 33 en 34 was de winkel van Brand.
Nr 58: winkelier L. Hoogerwerf (adverteerde dikwijls met het product 'fleurvijsen').
Nr 60: de eigenaar van beschuitfabriek 'Het Beschuitje' was J. ten Kate.

Personeel en belangstellenden voor de deur van de smederij van Pauw.
(Foto: Stadsarchief Vlaardingen)

De heer K.D.J.Hoogerwerf meldt dat op de Waal naast de gezusters Pleyzier (nr ??) het vis-winkeltje van Klaas Groeneveld was en daarnaast naar zijn idee nog de ijshandel van Dries-sen. Deze bracht op een handkar grote vierkante staven ijs rond naar kleine zelfstandigen.

De heer B. Odijk meldt dat nr 20 de bakkerij was van zijn oom Wout van den Boom. De straatnaam aldaar was Weeshuisplein. Wout van den Boom beroemde zich erop dat hij de eerste Vlaardingse bakker was met een ELECTRISCHE oven.

De heer L van der Maarel meent zich te herinneren dat aan de noordzijde van de School-sstraat - ongeveer in het midden - een viswinkel was.

De heer J. van Krimpen corrigeert op blz. 20: het is Reinier en geen Rijnier.

De heer K. van Eersel reageert op de omslagfoto. Die toont Drogisterij Van der Goot, en niet Goot. Hij schrijft: De oude heer heb ik gekend omdat wij (broers en zussen) het Algemeen Handelsblad -waarvan hij de agent was- in Vlaardingen bezorgden. Het aantal abonnees in de jaren vijftig bedroeg voor geheel Vlaardingen ongerveer dertig, waarvan ik er tien voor mijn rekening nam. Uit het 'krantenpotje' werden de orgellessen betaald! Aan het West-Nieuwland woonde ook onze schillenboer, door ons (in de Wilhelminastraat) 'Piet Schil' genoemd, misschien mag ik eens vernemen hoe hij werkelijk heette. Zijn er misschien oude foto's van poelierswinkel Knijnenburg uit de Ridderstraat? Als kind bracht ik ook de 'Goede Tijding' en de 'Elisabethbode' rond in die buurt. Ik was dan zeer gefascineerd door de dooie eenden en hazen in de marmeren(?) etalage van deze firma. Wat hing, drupte nog wat bloed na!

Mevrouw M.R.S. Elmendorp reageerde ook op de foto op de omslag. Zij herkende haar moeder. Het is de vrouw met de 'winkeljas' aan, staande voor de winkelruit. Haar naam is Maartje Waardenburg - Aalders, geb. 27.06.1914. Zij heeft tot circa 1936 bij Drogisterij De Waal gewerkt. In haar jeugd woonde zij in de 2e Spoorstraat 21. Mevr. Elmendorp vraagt of iemand haar misschien kan vertellen wie de andere personen op deze foto zijn. Haar moeder (wonend in een zorgcentrum) wist de naam van de eigenaar niet meer. Omdat zij ooit de naam Dogterom gehoord heb en deze in ver-band bracht met deze drogisterij, vraagt zij zich af, of deze me-neer misschien de bewuste meneer Dogterom is. Reacties graag naar M.R.S. Elmendorp-Waardenburg, Mozart-laan 26a, 3131 ES Vlaardingen, maar ook de redactie van Tijd-Schrift houdt zich aanbevolen.

De heer A. Vermeulen schrijft: Ik ben afstammeling van Jan Vermeulen en Elisabeth Suijker, weduwe van Jan van der Drift (oprichter fa Warmelo & van der

Maartje Waardenburg-Aalders.
(Foto: Stadsarchief Vlaardingen)

Opa en opoe Bot.
(Foto: collectie M. Bot)

Drift, te Vlaardingen). Jan (geboren 4-8-1799 te Hillegersberg) en Bets (geboren 6-12-1796 te Vlaardingerambacht) trouwden 29-5-1824 te Vlaardingen. Zij kregen o.a. twee zoons. Theodorus werd geboren in 1825 te Hillegersberg; hij was later 'vroed- en heelmeester der ar-men' van de stad Vlaardingen; hij overleed 26-5-1876, ongehuwd, te Vlaardingen. Johannes (Jan) werd in 1829 te Vlaardingen geboren. Hij was tot ca 1860/62 winkelier met een 'uitdragerij' op de Hoog-sstraat, nr 36 (wijk H). Hij was ongehuwd en vertrok, vermoedelijk we-gens financiële problemen met/door zijn uitdragerij, als 'handelaar' in circa 1860/62 naar Japan. Daar overleed hij in 1869, nog steeds ongehuwd. Ik heb naar aanleiding hiervan de volgende vragen. Is er een connectie van de Vermeulen met de uitdragerij in de Koeiensteeg (nr 47) in 1930 met onze familie Vermeulen? Wie waren de ouders van de betreffende Vermeulen in de Koeiensteeg? Bestaat er een foto van het pand van uitdragerij Vermeulen aan de Hoogstraat (toenmaals nr 36)? Reacties graag naar a.j.vermeulen@kabelfoon.nl, of naar de redactie van Tijd-Schrift.

De heer M. Bot schrijft: mijn ouders woonden vanaf hun huwelijksda-tum (3 juli 1912) op het adres Slaaavenburg 13. Zes van mijn broers en zusters zijn daar geboren. Zij verhuisden op 5 mei 1923 naar het adres Gedempte Biersloot 53, naast de groentenwinkel van Lensveld. Daar ben ik geboren op 5 aug. 1928. Volgens de familie-stamboom kom ik uit een oud vissersgeslacht. Mijn grootvader (zie foto) verdronk toen mijn vader nog jong was. Dat was de oorzaak dat mijn vader brak met de traditie: hij werd timmerman. Mijn grootmoeder voorzag lange tijd in haar onderhoud als broodbezorgster. In mijn herinnering (ze overleed in 1941) was zij altijd gekleed in typisch Vlaardingse kledij (zie foto). Haar woning (Biersloot 166hs, in het rijtje van Vishandel Het Hoogertje) is te zien in Tijdsbeeld 4, blz. 46/47. Ernaast op 164 éénhoog woonden haar dochter en echtgenoot, fam. Kal. De snoepwinkel, waarover de heer Stolk schrijft, heb ik niet kunnen ontdekken, maar dat zal wel verklaard worden door het tijdsverschil. Ik heb overigens respect voor zijn herinneringsvermogen en ben erg content met het plattegrondje met zoveel details! De genoemde za-ken van Slagerij Van Wolferen en kolenhandel Brobbel herinner ik mij nog goed. Veel is in de loop der jaren afgebroken, mogelijk terecht, maar het roept wel weemoed op!

Foto op pagina 20: het Westnieuwland in vogelvlucht.
(Foto Stadsarchief Vlaardingen)

*Gevel van de winkel
van De Zeeuw in
huishoudelijke
artikelen en ijzerwaren
aan de Hoogstraat.
Foto circa 1950.
(Foto: collectie
Visserijmuseum)*

Museumnieuws

Tentoonstelling over het geslacht De Zeeuw te Vlaardingen

Al sinds de 17e eeuw komt de familienaam De Zeeuw in Vlaardingen voor. Hoewel men dit misschien niet zou verwachten betreft het niet één en dezelfde familie, maar kwamen er drie families De Zeeuw in Vlaardingen voor. De meest uitgebreide komt al vroeg in de 17e eeuw voor, terwijl de andere twee rond 1700 van elders naar de haringstad trokken. De ene familie kwam uit Brielle en de andere vermoedelijk ook van 'de eilanden', waar de familienaam De Zeeuw nog steeds veel voorkomt. Het Visserijmuseum/Vlaardings Museum opent op 3 juli een tentoonstelling over De Zeeuw in Vlaardingen, waarbij de nadruk op de eerste familie ligt.

In de 18e eeuw klom deze familie De Zeeuw op de maatschappelijke ladder. Dirk Corneliszn de Zeeuw (1711-1798) kreeg van zijn moeder Ariaentje Dammesdr Cleijwerff in 1731 de ouderlijke scheepswerf aan de (Nieuwe) Havenstraat, waarna de scheepsbouwrij tot aan 1895 in de familie bleef. Op deze werf, in het 'wervenboek' van Matthijs Struijs beschreven als de 'werf van De Zeeuw, later De Jong', liepen vele tientallen visserijschepen van stapel of werden hier gerepareerd. Daarnaast hield de tak van Dirk Cornelisz de Zeeuw zich bezig met de rederij en vanaf circa 1825 ook met de aan de scheepsbouw verwante smidswerken. De smederij van De Zeeuw werd tot in de jaren zestig van de vorige eeuw voortgezet.

In de productie van en handel in kachels, ijzerwaren en huishoudelijke artikelen vond men een alternatief voor de steeds verder teruglopende leveranties voor de visserij. De bekende ‘winkel van De Zeeuw’ aan de Hoogstraat sloot enkele jaren geleden zijn deuren, na eeuwenlang hier gevestigd te zijn geweest. De gesmede ‘Z’, bevestigd aan een muuranker in de voorgevel, herinnert echter nog steeds aan de lange geschiedenis van de familie De Zeeuw in Vlaardingen.

Opmerkelijk was dat één van de takken zich op het boerenbedrijf toelagde. Het verworven landbezit en het feit dat enkele zonen zich op de scheepsmakerij en smederij toelagden, zal hiervan de oorzaak zijn. Enkele generaties boerden zij vanuit een stadsboerderij op de Maassluisdijk op de plaats waar later de carrosseriewerkplaats van Van der Horst zich vestigde en recentelijk een appartementencomplex verrees (‘Gat in de Markt’). Van oorsprong waren de De Zeeuwen, net zoals zovele andere Vlaardingers actief als visser of kuiper. Enkele takken van de familie bleven dit vak ook generaties lang trouw. Opmerkelijk is dat van de kinderrijke familie uiteindelijk slechts enkele takken tot op de dag van vandaag zijn voort gegroeid en voor het grootste deel uit Vlaardingen zijn vertrokken.

Arij de Zeeuw (1812-1860) eigenaar smederij aan de Havenstraat, gehuwd met Reimpje Dorsman (1814-1877). Pastel door B. Kunst, 1836. (Collectie Visserijmuseum, inv. nr. S0193)

De tentoonstelling toont voorwerpen die vanuit drie takken van de familie De Zeeuw zijn overgeleverd. Het zijn objecten die herinneren aan de smederij- en rederijactiviteiten, enkele zeelieden en de boerenfamilie, zoals geschilderde portretten, persoonlijke sierobjecten, gereedschappen en documentatie. Daarnaast wordt een stamboom gepresenteerd, waarmee de diverse vertakkingen van de drie families De Zeeuw in Vlaardingen visueel wordt gemaakt. Een portrettenwand geeft hierbij gezicht aan namen. Ter gelegenheid van de tentoonstelling verschijnt een in het museum te verkrijgen boekje waarin de volledige stamboom is opgenomen en een korte beschrijving wordt gegeven van de bedrijfsactiviteiten van de diverse takken. Voor zover beschikbaar, zijn portretten van de genoemde personen in het boekje opgenomen.

Naast de tentoonstelling over de familie en bedrijf De Zeeuw is tot en met 19 september in het Visserijmuseum ook nog de tentoonstelling ‘Vlaardingen in Touw; touwslagerijen in Vlaardingen’ te zien! Tijdens Open Monumentenweekeinde (11 en 12 september) is in de Muziekzaal een kleine tweedaagse expositie ingericht op het thema ‘Stadswapens’, in het kader van het provinciale project ‘Verhalen van Steden’, waarin het Visserijmuseum/Vlaardings Museum participeert.

Ledenactiviteiten

We naderen de zomer: de laatste lezing van dit seizoen is alweer lang achter de rug en we maken ons op voor de voorjaarsexcursie naar Hoorn (mocht u zich nog niet opgegeven hebben, maar toch mee willen, waag er dan nog even een telefoontje aan: 435 3322).

En dan gaan we de lange zomerperiode in, waarin u ongetwijfeld wel eens luisteren zult naar het historische programma ‘Oud-Vlaardingen’ op Omroep Vlaardingen (op 107,8 MHz, aan het einde van de FM-schaal). De eerste uitzending van de week is op zaterdag van 10 – 11 uur, met herhalingen op zondag om 12 uur en dinsdag- en donderdagavond om 9 uur. Ook door middel van dit programma houden we u op de hoogte van alles wat u ‘historisch’ interesseert.

Ook zijn er deze zomer weer Stadswandelingen, verzorgd door de stadsgidsen van het ServiceTeam VVV Vlaardingen. Ze vinden plaats op vrijdagavond 25 juni (19.15 uur), zondagmiddag 29 augustus (14.00 uur) en vrijdagavond 24 september (19.15 uur), alle keren verzamelen voor het oude Stadhuis op de Markt. Na afloop kunt u, als u wilt, nog de toren beklimmen. In Ambacht kunt u mee op een dergelijke wandeling op zondagmiddag 5 september, vertrek om 15.30 uur vanaf het Streekmuseum, Kethelweg 50.

Verder kunt u zich op het hierboven al gegeven telefoonnummer ook aanmelden voor Ken-uw-Stad. Op 13 september gaan weer een maandagmiddag- en een maandagavond-cyclus van start. Voor € 40,- krijgt u een serie van 13 wekelijkse, zeer interessante geschiedenis-gerichte bijeenkomsten, met daarnaast nog een ‘syllabus-in-ringband’ over het besprokene.

Op zaterdag 11 september is het weer de landelijke Open Monumentendag. Aangezien het landelijke thema dit jaar ‘Merck toch hoe sterck’ is en in het kader van ‘verdediging’ staat, zullen we er in Vlaardingen wat minder aan doen dan in andere jaren. In elk geval is in het Visserijmuseum een thematentoonstelling, en ook het Streekmuseum Jan Anderson zal op gepaste wijze de volkskundige kant ervan belichten. Bovendien is er een wandeling verkrijgbaar die gaat langs een aantal uitingen ‘langs de openbare weg’ van ons stadswapen. Wilt u overigens wel echt proeven aan het thema Verdediging, dan is wellicht een goede tip dichtbij het Fort aan den Hoek van Holland, dat deze dag ook open huis houdt.

De Plompetoren op Schouwen >

Het Fort aan den Hoek van Holland

En dan beginnen in het najaar onze eigen HVV-activiteiten weer. Op zaterdag 18 september gaat de najaarsexcursie de kant van Haamstede op. We hebben toestemming voor een bezoek aan het Slot Haamstede (aanvang 10.00 uur), maar ook in de nabije omgeving zijn er tal van historisch interessante plekken, zoals kasteel Moermond, en het ‘verdrongen land’ bij Plompetoren. Kortom: een excursie naar Schouwen, waarbij we proberen u zoveel mogelijk historisch interessante plekjes te laten zien. Op de terugreis, halverwege de middag, bent u natuurlijk vrij om zelf nog een (extra) bestemming te kiezen, wellicht het museum dat is gewijd aan het werk van Rien Poortvliet, dat in Stellendam tot 17.00 uur geopend is.

Deze excursie maken we met eigen vervoer en voor deelnemers zonder auto proberen we een plekje te vinden in de auto van de mede-deelnemers. Opgeven kunt u tot uiterlijk 1 september bij Arie Ouwendijk, tel. (overdag/zaak) op 435 3322. Tegelijkertijd dient u een bedrag van € 7,- over te maken op de girorekening 750978 ten name van de penningmeester HVV te Vlaardingen, onder vermelding van ‘Najaarsexcursie’.

De daaropvolgende maand is er weer een lezing: op dinsdag 25 oktober zal Jeroen ter Brugge ons in het Visserijmuseum vertellen over de familie De Zeeuw, een bekend Vlaardings geslacht, waarover in die periode in het museum ook een tentoonstelling wordt ingericht. De avond begint om 20.00 uur en is vrij toegankelijk. In ons volgende Tijd-Schrift gaan we wat nader in op deze en op de volgende lezing.

Tot slot van dit jaar houden we nog een lezingenavond op dinsdag 23 november in zaal De Deel. Dit keer is het Cora Laan die ons komt vertellen over het onderzoek naar de herberg De Visser aan de Markt, maar vooral over de gegevens die daarbij bekend geworden zijn. Ook trekt ze nog parallellen met een gelijksoortig onderzoek in Delft.

Slot Haamstede

Tot slot onderzoeken we – samen met het Stadsarchief – of er belangstelling bestaat voor een avond over ‘genealogie op internet’. Veel van onze leden hebben regelmatig een ‘lijntje’ met dit WereldWijde Web, en stadsarchivaris Harm-Jan Luth is gaarne bereid om u daarover, aan de hand van voorbeelden, in een niet al te grote groep, op de hoogte te brengen. Aan deze bijeenkomst zijn voor leden van de HVV geen kosten verbonden, maar u moet zich wel aanmelden (tel. 435 3322), zodat we kunnen zien of er belangstelling voor bestaat!

Tot zover weer de gegevens over de komende activiteiten. Tot ziens op onze bijeenkomsten!

Arie Ouwendijk

Mededeling bestuur

Op de Algemene Ledenvergadering van 23 maart 2004 is besloten tot een kleine wijziging van de statuten. Het betreft de tekst over de maximale duur van het bestuurslidmaatschap. Het bestuur heeft besloten om aan alle leden een vernieuwd exemplaar van de statuten toe te sturen. Dat is bij dit Tijd-Schrift gevoegd.

BLOEMDECOR

- Bloemwerken en arrangementen
- Goed gesorteerde snijbloemen
- Bloeiende- en bladplanten
- Bruidsboeketten en corsages
- Rouwwerken
- Verhuur van groendecoratie, o.a. palmen, ficussen, etc.

JAC VERKUIL

Bloemsierkunst Jac. Verkuil
Markgraafaan 135
3131 VL Vlaardingen

Tel: 010 - 434 37 04
Fax: 010 - 434 36 98

Historische Vereniging Vlaardingen

internet: www.histervlaardingen.nl
e-mail: info@histervlaardingen.nl